

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/30/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010434
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010434.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 26. apríla 2017, v trestnej veci obžalovaného V. K., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., o odvolaniach okresného prokurátora a poškodeného E. F., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 05.12.2015, sp.zn. 5T/94/2015 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný V. K., nar. XX.XX.XXXX o d s u d z u j e podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému u r č u j e skúšobná doba vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 (jeden) rok.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodeného E. F. z a m i e t a.

Výrok o náhrade škody sa tak ponecháva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznal označeným rozsudkom zo dňa 05.12.2015 obžalovaného V. K. vinným zo prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 02.08.2013 v čase o 18:25 hod. mimo obce na ceste III/066022, kde je maximálne povolená rýchlosť jazdy 60 km/h, viedol ako vodič bez vplyvu alkoholu osobné motorové vozidlo Škoda Felícia ev. č. B. XXX C. v smere od Zvolena na obec Lieskovec, okres Zvolen následne pri odbočovaní vľavo na vedľajšiu cestnú komunikáciu na miesto zvané „Baková jama“ v rýchlosti vozidla v momente rozpoznateľnosti odbočovacieho manévru cca 31 km/h nedal prednosť vjazde motocyklistovi H.. J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. č. XXX, ktorý jazdil na motocykli Suzuki GSX ev. č. G. XXX C. po ceste HI/066022 v opačnom smere, teda od Lieskovca do Zvolena rýchlosťou 86-97 km/h na začiatku jeho reakcie na odbočujúce

vozidlo vo vzdialenosti 37-41 m došlo k ich vzájomnej zrážke, pri ktorej motocyklista H.. J. F. utrpel smrteľné zranenie.

Za to obžalovanému V. K. uložil podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. poškodeného E. F., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G. - F. XXX, s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor a obžalovaný po jeho vyhlásení ihneď na hlavnom pojednávaní dňa 05.12.2015, pričom obžalovaný písomným podaním zo dňa 06.12.2016 takto podané odvolanie vzal výslovne späť. Proti rozsudku následne podal odvolanie aj poškodený E. F. prostredníctvom svojho splnomocnenca písomným podaním zo dňa 16.12.2016, pričom takto podané odvolanie čo do dôvodov doplnil tiež prostredníctvom nového splnomocnenca ďalším písomným podaním zo dňa 18.04.2017.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania zo dňa 02.02.2017 namietal predovšetkým výmeru uloženého trestu obžalovanému a tiež to, že mu prvostupňovým súdom nebol uložený za spáchanie trestného činu aj trest zákazu činnosti. Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu odňatia slobody, poukázal v tejto súvislosti na sankciu trestného činu § 149 ods. 1 Tr. zák. a vzhľadom na spôsobenie závažného následku mal okresný súd obžalovanému uložiť prísnejší trest odňatia slobody v druhej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmienenečným odkladom jeho výkonu a určením dlhšej skúšobnej doby. Pokiaľ ide o neuloženie trestu zákazu činnosti argumentoval tento odvolateľ tým, že je síce pravdou, že od spáchania skutku uplynula doba viac ako troch rokov, počas ktorej bol obžalovanému zadržaný vodičský preukaz, no trest zákazu činnosti by mal byť nielen zapísaný v karte vodiča, ale s poukazom na ust. § 91 Zákona o cestnej premávke by mal byť obžalovaný podrobený preskúšaniu odbornej spôsobilosti podľa § 79 ods. 2 tohto zákona. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil prvostupňovému súdu s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby po zrušení rozsudku rozhodol sám v zmysle obsahu jeho odvolania.

Pokiaľ proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie poškodený, v jeho dôvodoch zo dňa 16.12.2016 krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody s tým, aby vo veci rozhodol sám a obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť mu škodu spôsobenú trestným činom v sume 9.524,86 Eur a zároveň nahradiť mu aj nemajetkovú ujmu v sume 30.000,- Eur. V doplnení dôvodov odvolania prostredníctvom svojho nového splnomocnenca navyše namietal záver súdu o spoluzavinení neohobého poškodeného na vzniku dopravnej nehody, v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný, pretože súdom nebola v číselne vyjadriteľnom pomere ani určená taká miera zavinenia za vznik dopravnej nehody zo strany obžalovaného. V tejto súvislosti sa potom poškodený zaoberal dôkaznou situáciou, poukázal na obsah záznamu z dopravnej nehody, technika jazdy obžalovaného ako vodiča motorového vozidla nebola správna, odbočovanie vľavo uskutočnil kolíznym spôsobom vo vzťahu k rýchlosti poškodeného na motocykli. Podľa názoru tohto odvolateľa jedinou príčinou dopravnej nehody bolo nedanie prednosti v jazde obžalovaným motocyklistovi. Poukázal na obsah ustanovení § 19 ods. 1,4, § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 2 ods. 2 písm. b), § 137 ods. 1,2 písm. c), i) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa nie je zistiteľné, akou mierou sa vyššia rýchlosť motocykla podieľala na vzniku dopravnej nehody. Vodič motocykla nebol povinný meniť smer alebo rýchlosť jazdy až do času, kedy nespozoroval odbočovací manéver obžalovaného, kedy začal intenzívne brzdiť a aj z výpovede znalca vyplynulo, že šlo o reakciu správnu a včasnú. Nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode. Aj z obsahu písomného znaleckého posudku vyplynulo, že už pri prekročení rýchlosti motocykla o 5 km/h nad maximálne povolenú hranicu rýchlosti 60 km/h by k zrážke došlo. Ani znalecký posudok USI Žilina nereagoval na námietky týkajúce sa miesta a času začatia odbočovania motorového vozidla, keď z fotodokumentácie a záznamu z miesta dopravnej nehody a aj iných dôkazov je zrejmé, že motorové vozidlo začalo odbočovať nesprávne, príliš skoro, v mieste ďaleko pred križovatkou a spôsobom, že na vedľajšiu cestu odbočilo do protismeru, pričom neobjasnenou zostala okolnosť, aká by bola situácia, keby motorové vozidlo vošlo do križovatky správne, ktorá je niekoľko metrov vyššie z pohľadu vodiča motorového vozidla a správne začalo odbočovať. Záverom svojho odvolania v tomto podaní poškodený krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolaní okresného prokurátora a poškodeného E. F. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne, čo do neuloženia trestu zákazu činnosti obžalovanému, pričom odvolanie poškodeného Jozefa F. nebolo podané dôvodne.

Krajský súd primárne konštatuje, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku už má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Žiada sa zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť, pričom aj svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil v súlade so stavom veci. Žiada sa pripomenúť, že v posudzovanej trestnej veci už krajský súd rozhodoval uznesením sp.zn. 3To/32/2016 zo dňa 27.04.2016, ktorým predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým obžalovaného spod obžaloby oslobodil, podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného, v podrobnostiach krajský súd na dôvody teraz napadnutého rozsudku odkazuje, bolo by nadbytočné ich na tomto mieste opakovať, pretože si ich osvojil. Je nutné pripomenúť, že už vo svojom pôvodnom rozhodnutí sa krajský súd podrobne zaoberal dôkaznou situáciou a tiež mierou zavinenia nielen obžalovaného ako vodiča motorového vozidla, ale i nebohého poškodeného ako vodiča motocykla. V reakcii na odvolacie námietky poškodeného sa žiada primárne zopakovať, že vodič motocykla jazdiaci v protismere prekročil maximálne povolenú rýchlosť minimálne o 26 km/h a pokiaľ by poškodený dodržiaval pravidlá cestnej premávky a v inkriminovanej dobe išiel na motocykli maximálne povolenou rýchlosťou 60 km/h, tak by obžalovaný pre neho nevytvoril náhlu prekážku a nedošlo by ani k vzniku dopravnej nehody. Po vrátení veci súdu prvého stupňa nemali oprávnené strany návrhy na doplnenie dokazovania, nedošlo tak k vykonaniu ďalších dôkazov a v tomto konaní už nebol dôvod na to, aby krajský súd čokoľvek menil na obsahu svojich skutkových záverov, vyslovených v uznesení zo dňa 27.04.2016 (najmä strany 5 až 7). Pokiaľ sa poškodený domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody s tým, aby krajský súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom v uplatnenom rozsahu, v tejto súvislosti v súlade so stavom veci súd prvého stupňa výrok o jeho odkázaní s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces správne dôvodil tým, že na Okresnom súde Zvolen je pod sp.zn. 10C/170/2016 vedené civilné konanie vo veci žalobcu E. F. o náhradu nemajetkovej ujmy práve v súvislosti s teraz posudzovanou dopravnou nehodou. Pokiaľ ide o riešenie otázky miery zavinenia obžalovaného a tiež poškodeného na vzniku dopravnej nehody, dokazovanie v tomto smere presahuje potreby trestného stíhania a neprimerane by ho predĺžilo ako to predpokladá obsah ust. § 288 ods. 1 Tr. por., a preto rozhodol súd prvého stupňa správne, pokiaľ poškodeného E. F. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal v odsudzujúcom rozsudku na civilný proces.

Pokiaľ ide o úvahy krajského súdu o druhu a výmere trestu obžalovanému, majú na mysli odvolacie námietky okresného prokurátora, v tejto súvislosti primárne zvyrazňuje to, že Trestný zákon v sankcii ust. § 149 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody až na tri roky. Okresný súd v súlade so stavom veci zistil pri úvahách ohľadom výmery trestu na strane obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, a to, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by mu v zmysle § 37 Tr. zák. priťažovala. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností správne ukladal obžalovanému trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 3,8 Tr. zák. a bolo jeho povinnosťou ukladať mu trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody do dvoch rokov. V osobe obžalovaného ide o bezúhonného mladého človeka, ktorý nielenže doposiaľ nebol riešený súdom za prípadné spáchanie trestnej činnosti, ale nedopustil sa ani žiadneho priestupku, administratívne doposiaľ riešený nebol. V práci je zamestnávateľom hodnotený pozitívne.

Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu uložil krajský súd obžalovanému rovnaký trest odňatia slobody ako súd prvého stupňa vo výmere dvanásť mesiacov, považujúc ho za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Výkon takto uloženého trestu mu podmienene odložil s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a zároveň tiež vzhľadom na okolnosti posudzovaného prípadu, keď mal dôvodne za to, že zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, bezprostredný výkon trestu odňatia slobody nie je v jeho prípade nevyhnutný, navyiac takéhoto druhu trestu sa ani prokurátor

nedomáhal. V tejto súvislosti mu určil skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby na osemnásť mesiacov, t.j. v rovnakej výmere ako okresný súd a obžalovaný si v prvom rade sám musí dôsledne uvedomiť, že pre prípad, že by sa dostal do ďalšieho rozporu so zákonom, mohol by byť postihnutý už nepochybne prísnejšie. Na druhej strane ale vo veci považoval za oprávnenú odvoláciu námietku prokurátora v tom smere, že bolo potrebné obžalovanému K. uložiť aj trest zákazu činnosti, a to i napriek tomu, že už má dlhšiu dobu zadržaný vodičský preukaz. Obstála v tejto súvislosti argumentácia prokurátora ohľadom nielen dôvodnosti preskúšania obžalovaného ako vodiča s poukazom na obsah ust. § 79 ods. 2 písm. a) Zákona o cestnej premávke, pričom taký zákaz musí byť zistiteľný aj z obsahu evidenčnej karty vodiča obžalovaného. Uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka, považujúc jeho výmeru za primeranú, a to i vzhľadom na odstup času od vzniku dopravnej nehody.

Na podklade odvolaní okresného prokurátora a poškodeného E. F. z naznačených dôvodov rozhodol krajský súd rozsudkom tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o treste, pričom vo veci rozhodol sám rozsudkom, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.